

Corn. O. Sørлие.

Han er født den 24. januar 1871 i Tranøy av «fattige foreldre», som han selv uttrykker det. Der vokste han også opp. Skolegangen var elendig, 9 skoleuker årlig, ofte med store forsømmelser for barn som bodde avsides og litt lengere fra der skoleholderen holdt til. Under disse forhold var det ikke mulig å tilegne seg vesentlig av kunnskaper.

Etter konfirmasjonen tok han arbeid på Tranøy prestegård, og arbeidet der periodevis i flere år. Betalingen var ikke stor, for slåttarbeid fikk han kr. 1,20 pr. dag og for annet jordbruksarbeid kr. 0,80 pr. dag med kost. I 20 årsalderen begynte han som læregutt hos slakter Bohne, Tromsø, men måtte slutte etter 4 års læretid på grunn av sykdom. Under læretiden hadde han 8 kroner uka i lønn. Så begynte han som månedskar på Finmarken for en lønn av 60 kroner måneden på egen kost. Det var jo billig å leve, men det var ofte «smalhans», og ingen kan bedre enn Sørлие uttale seg om dette, når han sier: «Når forholdene er såpass bra nå skyldes det fagbevegelsens og sosialismens inntreden i samfundslivet. Det er ikke borgerpartiene som har bedret arbeidernes lønninger og gitt oss så mange sosiale reformer. Det er fagbevegelsen i samarbeid med våre representanter i Storting og Regjering, et resultat av vårt pionerarbeid». —

Og heri har han så inderlig rett. Ja, pionerarbeid har Corn. O. Sørлие vært med på i den grad som sjelden er tilfelle, både på det politiske som faglige område. Om ham kan det med rette sies at her har vi den typiske og trofaste daglige sliteren som aldri ga opp, selv om det ofte så mørkt ut, selvom hånen og spotten var den daglige kosten og forståelsen blant de brede folkeslag tildels syntes liten. — Den staute veteranen kan nok ha grunn til å skue tilbake og minnes «de tapte slag» med vemod, men telle dem gjør han ikke, for ennå er han med, — med med hele sin tro og faste overbevisning — 80 år gammel!

Synd at han ikke fikk være med som valgmann i 1903, bare på grunn av intrigespill under valget i Lenvik. —

Sørлие bodde i Tromsø fra 1889 til 1900. Han ble her vant med organisasjonsarbeid, var med i avholdsarbeidet som medlem av losje «Stjernen», og som medlem av avholdsfolkets fellesutvalg. — Under Tromsø-oppholdet utvidet han også sitt kunnskapsfelt idet han i et par år høst og vinter gikk på «aftenskole», og her lærte han mye, syntes han, mere enn under skolegangen hjemme.

Han har deltatt i fagbevegelsen i mange år. I 1918 ble han ansatt nom landpostbud på Finnsnes og meldte seg da inn i Troms fylkes land-postbudforening og var formann der fra 1919 til 1929. Da sluttet han som postbud på grunn av sykdom. Men han kom igjen. — I 1935 var han med og stiftet vegarbeiderforening, og i denne forening var han formann fra 1938 til 1945. Siden har han vært foreningens kasserer, og har i skrivende stund ennå jobben tross sine 80 år. —

Det står respekt av slike menn, og når vi også gir et litet streif av hans politiske virke — det er så omfattende at vi ikke rekker over mere — så håper vi at billedet av mannen blir så noenlunde av hva hans personlighet har krav på. —

Han ble som så mange andre levende med da Alfr. Eriksen begynte å forkynne Sosialismen. Det var likesom så selvfølgelig at her var hans plass, her var en idé å leve

og arbeide for, en idé og sak som ga livet innhold og farge. Han ble selvfølgelig med under valgkampen med liv og sjel, en kamp som ga et så strålende resultat, og han selv ble varamann til Stortinget.

Året etter var det kommunevalg, og da ble Sørliie valgt inn i Lenvik herredsstyre og fikk forøvrig etter hvert mange andre kommunale ombud: medlem av formannskapet, formann i ligningsutvalget og formann i skolestyret. — Dette sistnevnte ombudet hadde han i mange år og det var et vanskelig verv i en så stor kommune som Lenvik. Stedet Finnsnes var uten skolehus, idet skolen holdt til i et ungdomshus som ikke var skikket som skolehus. — Det var i depresjonsårene etter 1930 han fikk drevet igjennom og satt igang bygg av ny skole. Kommunens stilling var økonomisk sett elendig, og Sørliie fikk gå igjennom da finansvanskene meldte seg. Men han ble sendt til Oslo og fikk der i 1936 utvirket statstilskott kr. 7.000,— til bygget som da var sikret. Huset kostet i ferdig stann 55.000. Nå ville et slikt hus koste 300.000 sannsynligvis. Ja, Corn. O. Sørliie har tatt mange tak i samfunnets tjeneste. — Og vårt demokratiske samfunn trenger mange, mange av hans støpning og for hvem samfundsinteressen i seg selv er drivfjæren i arbeidet. —

Men også som sliter i organisasjonslivet rent politisk, som foreningsformann, medlem av Nord-Troms Arbeiderpartis styre m. v. har Sørliie store fortjenester å se tilbake til. Han er blandt partifellene kjent som mannen som har ofret så mye også pekuniært for å komme fram til møter og sammenkomster hvor hans hjertesaker ble drøftet, uten å fordre vederlag. — Det er nok ikke så få kroner han i tidenes løp har «tapt» på denne måten. —

Vi ønsker vår trofaste veteran ennå mange gode år blant oss Vi håper at helsa holder og at sinnet holdes klart, så han ennå kan være istann til å gi råd og veiledning når det måtte trenges.